

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către Daniela Sandu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui

*Catruc Iulian XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.10.2018 până la 13.11.2018;

Instanța de apel de la 26.12.2018 până la 27.02.2019;

Instanța de recurs de la 24.05.2019 până la 11.09.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central din 13 noiembrie 2018, Iulian Catruc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost numit o pedeapsă de 3 ani și 4 luni închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea prejudiciului material și moral din contul lui Iulian Catruc în beneficiul lui Vera Cordunean suma de 489,49 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest cererea de chemare în judecată depusă de Vera Cordunean împotriva lui Iulian Catruc privind încasarea prejudiciului material și moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 128 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate de organul de urmărire penală în legătura cu efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Vera Cordunean.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Iulian Catruc la 18 septembrie 2018, în jurul orei 18:30, în timp ce se afla în mun. Chișinău, str. XXXXX, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, a aplicat forța fizică, manifestată printr-o lovitură cu pumnul în regiunea capului părții vătămate Vera Cordunean, cauzându-i acesteia leziuni corporale, care conform raportului de expertiză judiciară nr.201802P3497 din 19 septembrie 2018, se califică drept o vătămare corporală neînsemnată, după care, de la ultima, a sustras în mod deschis o geantă de culoare violet cu roz, în valoare de 350 lei, în care se afla buletinul de identitate pe numele Vera Cordunean, polița de asigurare, cheile de la apartament, portmoneul de culoare cafenie, în valoare de 200 lei, în care se afla cârduri de la magazine, și anume „Metrou”, „Nr.1”, „Furchet”, „Linella”, „Green Hills”, un pachet de țigări, calculator mic în valoare de 50 lei, ochelari pentru vedere în valoare de: 200 lei, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy Duos”, de culoare albă cu nr. IMEI: XXXXX, în care se afla cartela SIM Orange cu nr. XXXXX, în valoare de 2 500 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 3 300 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Iulian Catruc a săvârșit infracțiunea de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

2.1. Iulian Catruc la începutul cercetării judecătorești a depus în conformitate cu art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, prin înscris autentic o cerere, prin care a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu cereri de apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei decizii prin care lui ultimului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 ani și 4 luni cu executarea pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă probațiune de 1 an, cu eliberarea din sala de judecată.

În motivarea apelului declarat, a invocat că instanța de fond urma să ia în calcul faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și să se expună asupra posibilității aplicării unei pedepse non privative de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, or, inculpatul are la întreținere un copil minor și familia este la îngrijirea acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, cererile de apel declarate de către inculpat au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect i-a stabilit pedeapsa inculpatului de 3 ani și 4 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, conform art. 90 alin. (1) Codul penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

Așadar, la caz, instanța de apel a remarcat că, instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, metoda fiind una planificată, într-o zonă neaglomerată și cu aplicarea violenței. Astfel, aceste constatări relevă orientarea antisocială stabilă a inculpatului, și respectiv, executarea pedepsei.

De asemenea, instanța a precizat că, părții vătămate nu i-a fost restituit prejudiciul material, prejudiciu care a fost recunoscut de către inculpat prin recunoașterea vinovăției.

Ținând cont de cele menționate mai sus, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar pedeapsa aplicată inculpatului urmează să fie executată real, stabilindu-se astfel o individualizare a pedepsei care este legală, întemeiată, proporțională faptei comise și circumstanțelor reale și personale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Daniela Sandu în numele inculpatului, prin care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei penale și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsa non privativă de libertate.

În motivarea cerințelor, apărătorul susține că, instanța de apel a stabilit o pedeapsa prea aspră inculpatului și nemotivat nu a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, prin care inculpatului să îi fie suspendată condiționat executarea pedepsei penale pe o perioadă de probațiune.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de cele expuse în referință de către procuror, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, Colegiul penal conchide că din textul recursului declarat apărătorul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, și anume, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că, *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apeluri și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul a mai invocat drept temei și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei inculpatului, susținând că instanța urma să numească ultimului o pedeapsă neprivativă de libertate cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

Subsecvent, instanța de recurs menționează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal indică că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului Iulian Catruc, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea aspră și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune din categoria celor grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

Colegiul penal remarcă că, inculpatul deși a recunoscut vina în cele imputate nu a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate.

De asemenea, Colegiul penal ține să sublinieze faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului neaplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind expuse clar motivele nesuspendării condiționat a executării pedepsei penale,

motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către avocatul Daniela Sandu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către Daniela Sandu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Catruc Iulian XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **10 octombrie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan